

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 540
Αριθμ.
Διεκπ. 292

Έν Χίω τῇ 16^η Μαρτίου 2022
Μνήμη Χριστοδούλου, Σαβίνου, Μαλαχίου, Ιουλιανού

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Π ρ ό ς
Τόν Ἱερόν Κλήρον
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

Διά τοῦ παρόντος ἀποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, τήν ὑπ' ἀριθ. 3058/1430/464/16-3-2022 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: "Περί τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων", ἡ ὁποία δέον νά ἀναγνωσθῆ, ἐπ' Ἐκκλησίας, κατά τήν Θ. Λειτουργίαν τήν Γ' Κυριακῆν τῶν Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνησεως, 27ην μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ..

Ὡσαύτως, παρακαλοῦμεν ὅπως προβῆτε εἰς τήν διδασκαλίαν σχετικοῦ πρόσ τάς Ἱερατικάς Κλήσεις καί τήν Ἱερωσύνην μαθήματος εἰς τά Κατηχητικά Σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων, τό ὅποιον θά ἀναρτηθῆ εἰς τήν ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου (www.imchiou.gr):

Διά τό Κατώτερον: Ὁ παπάς τοῦ χωριοῦ μας.

Διά τό Μέσον: «Οὐδεὶς ἄξιος».

Διά τό Ἀνώτερον: Γράμμα σ' ἕναν Ἱερέα

(Ἡ ἱερωσύνη: ἕνα θαῦμα).

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τήν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν

Ἐντολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Πρωτοπρ. Δεβμεροζ
ΠΡΩΤΟΠΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΓΕΩΜΕΛΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ἰωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 1430

ΑΡΙΘΜ.

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ. 16^η Μαρτίου 2022

Διεκπ. 464

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3058

Πρὸς
τὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τρίτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν σήμερα καὶ καθὼς βρισκόμαστε ἤδη στὸ μέσο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τὸ πολυτιμότερο κόσμημά της, τὸ ἀκαταμάχητο ὄπλο της, τὸν Τίμιο καὶ Ζωοποιὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος προβάλλεται ἐνώπιόν μας, ὄχι μόνο γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουμε καὶ νὰ λάβουμε δύναμη στὸν ἀγώνα τῆς νηστείας, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀναλογισθοῦμε τὸ δικό μας χρέος· τὴν κλήση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Θεὸς σὲ κάθε πιστὸ μαθητὴ του: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μκ. 8, 34)· «ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει ὡς μαθητῆς μου, ἄς διακόψει κάθε σχέση μὲ τὸν κακὸ καὶ διεφθαρμένο ἑαυτό του, μὲ σταθερὴ τὴν ἀπόφαση νὰ σηκώσει σταυρό, νὰ ὑποστεῖ κάθε δοκιμασία, ἀκόμη καὶ θάνατο, καὶ τότε νὰ μὲ ἀκολουθήσει».

«Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ»: Ὁ Κύριος ζητᾷ ἀπὸ τοὺς μαθητῆς του τὴν τέλεια αὐταπάρνηση· νὰ σηκώσουν τὸν σταυρὸ τους μὲ ἀπόφαση θανάτου. Ποιὸς ὅμως εἶναι αὐτὸς ὁ σταυρὸς ποὺ καλεῖται νὰ ἀναλάβει κάθε πιστὸς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ;

Εἶναι πρῶτιστα ἡ νέκρωση τῶν παθῶν καὶ τῶν σαρκικῶν φρονημάτων. «Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. ε' 24), σημειώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτὸς ποὺ ἀνήκει πραγματικὰ στὸν Χριστὸ ἀγωνίζεται νὰ ἀποκόψει ὀριστικὰ τὶς ἀμαρτωλὲς συνήθειες, τὰ πάθη καὶ τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἔχουν ριζώσει βαθιὰ μέσα στὴν ψυχὴ του· τὴν ζήλεια, τὸν φθόνον, τὸ ψέμα, τὴν ἀπάτη, τὴν κατάκριση,

τὴν πλεονεξία, τὴν φιληδονία, τὴν φιλαργυρία, ὅλα δηλαδὴ ἐκεῖνα ποὺ διατηροῦν μέσα τοῦ ζωντανὸ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ ἀφήνουν νὰ κυριαρχεῖ τὸ ἐγὼ του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν νέκρωση τῶν παθῶν, ποὺ εἶναι ἐκούσιος σταυρὸς γιὰ τὸν πιστό, ὑπάρχει καὶ ὁ ἀκούσιος σταυρὸς, ποὺ καλεῖται νὰ σηκώσει μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση. Πρόκειται γιὰ τὶς θλίψεις καὶ τὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς· μιά ζαφνικὴ ἀποτυχία, ἓνα ἀξεπέραστο κατὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα πρόβλημα, μία ὀλοφάνερη ἀδικία, μία ἀνίατη ἀσθένεια, ἓνα ἀβάσταχτο πένθος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέχεται νὰ σηκώσει ἓνα τέτοιο σταυρὸ ὄχι μὲ ἀντίδραση ἐσωτερικὴ οὔτε μὲ παθητικὴ ἀποδοχή, ἀλλὰ πρόθυμα καὶ καρτερικά, μὲ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό. Ἄλλωστε γνωρίζει ὅτι αὐτὸς ποὺ τοῦ τὸν δίνει δὲν εἶναι κάποιος ποὺ ὀρίζει σταυρὸ γιὰ τοὺς ἄλλους μόνο, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πρῶτος τὸν ἐβάστασε· μάλιστα δὲ Σταυρὸ τέτοιας ὀδύνης, ποὺ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀναλάβει καὶ οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ ἀναλάβει.

Ἡ ζωὴ, λοιπόν, τοῦ χριστιανοῦ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ, τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ σηκώσει κάθε πιστός, ἐὰν θέλει νὰ εἶναι γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαιτέρως ὅμως συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Κληρικοῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Κληρικός, οἴουδήποτε βαθμοῦ, εἶναι ἡ ἀδιάκοπη παράταση τῆς ζωῆς τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ.

Ἡ ἱερωσύνη ποὺ φέρει, τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον καὶ ὑπεργήινο λειτούργημα, δὲν περιβάλλεται μόνο ἀπὸ οὐράνια λαμπρότητα καὶ δόξα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σταυρώσιμα δάκρυα καὶ θλίψεις. Μία πρώτη ἐντύπωση αὐτῆς τῆς πραγματικότητος λαμβάνει ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἱερεὺς κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας του, ὅταν δεχόμενος ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχιερέως τὴν ἱερὰ παρακαταθήκη, τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στέκεται πίσω ἀπὸ τὴν ἀγία Τράπεζα, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένο. Τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας. Τοῦτο τὸ γεγονός δίνει τὸ νόημα πᾶς τῆς ἱερατικῆς του ζωῆς. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ θὰ σηκώνει πολλοὺς σταυροὺς, μὲ πρῶτο τὸν δικό του, τὸν προσωπικό, ποὺ εἶναι καὶ ὁ πιὸ βαρὺς.

Πρῶτος ὁ ἱερεὺς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, καλεῖται νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του· νὰ ἀποβάλλει τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο· νὰ αὐτοσταυρωθεῖ. Ἐχει καὶ αὐτὸς ἀδυναμίες, κοσμικὲς ἐπιθυμίες, πειρασμικὲς ἐπιθέσεις. Πρέπει ὅμως νὰ τὶς σταυρώσει. Καὶ ἡ σταύρωση αὐτὴ ἀπαιτεῖ ἀγῶνα, πάθος, πικρὸ ποτήριον, θάνατον, φέρει ὅμως τὴν προσωπικὴν του ἀνάστασιν.

Ἄλλὰ ἔχει καὶ ἄλλους σταυροὺς νὰ σηκώσει· τόσοις μάλιστα, ὅσοι καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ φέρει στὸ πετραχήλι του. Καθένας μὲ τὴν κρίση του, μὲ τὰ προβλήματά του, μὲ τὶς συκοφαντίες του, μὲ τὶς εἰρωνεῖες του, μὲ τὶς ἀσθενεῖες του, μὲ τὴν ἀδι-

αφορία του, με τις προσωπικές του αδυναμίες, τοῦ φορτώνει καὶ ἓνα σταυρό. Πρέπει ὅλους αὐτοὺς τοὺς σταυροὺς νὰ τοὺς κρατή-
σει με ὑπομονή, με πραότητα, με ἀγάπη μέχρι θανάτου, «ὅτι
κραταῖά ὡς θάνατος ἀγάπη» (Ἄσμα 8,6).

Ἔτσι δὲ αὐτά, διατυπούμενα ἐν λόγῳ σήμερα, τὴν Κυ-
ριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία
τῆς Ἑλλάδος θέσπισε νὰ τιμᾶ καὶ νὰ προβάλλει τὶς Ἱερατικές
Κλήσεις, δίνουν τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλους μας νὰ ἀναλογισθοῦμε
τὴν πρέπουσα στάση μας ἀπέναντι στὴν Ἱερωσύνη καὶ τοὺς Ἱε-
ρεῖς μας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι σὲ ἐκείνους τοὺς νέους ποὺ ἔχουν
τὴν κλίση τῆς Ἱερωσύνης ἐμφυτευμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ μέσα στὴν
ὑπαρξή τους. Χρέος ὅλων μας νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ τιμοῦμε τὸ
ὑπερμέγιστο μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, τὸ ὁποῖο ἀπεργάζεται
τὴν σωτηρία μας· νὰ προσευχήμαστε γιὰ τοὺς Ἱερεῖς μας, ὥστε
ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει δύναμη νὰ σηκώνουν ἀγόγγυστα τοὺς
σταυροὺς τους καὶ φωτισμὸ νὰ ὑπηρετοῦν θεαρέστως τὸ πανά-
γιο Θυσιαστήριον καὶ τὸ ποιμνιὸ τους· νὰ ἐνθαρρύνουμε τέλος
καὶ νὰ ἐπαινοῦμε τὰ παιδιά ἐκεῖνα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ κατα-
στοῦν λειτουργοὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγχοντας συγ-
χρόνως με διάκριση ὅσους τὰ ἀπαξιῶνουν καὶ τὰ ἀπογοητεύουν.
Ἔτσι θὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ὡς ἄλλοι Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι θὰ βοη-
θοῦμε τοὺς ἤδη χειροτονημένους Κληρικούς, καθὼς καὶ τοὺς μελ-
λοντικούς, στὴν ἄρση τοῦ σταυροῦ τους· ἀλλὰ, τὸ κυριώτερον,
θὰ ἀποδίδουμε με τὸν τρόπο αὐτὸν τὴν ἀληθινὴ λατρεία σὲ
Ἐκεῖνον ποὺ δίδει τοὺς ποιμένες στὴν Ἐκκλησία Του· στὸν
Ἔσταυρωμένο καὶ Ἀναστάντα Κύριον.

Καλὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

- † Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
- † Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
- † Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
- † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
- † Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Χρυστόστομος
- † Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος